

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/75/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717010373
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2022:6717010373.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD., v trestnej veci obžalovaného K. N., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 04. apríla 2022 vo Zvolene, takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku súd obžalovaného K. N., nar. XX. XX. XXXX v S., trvale bytom Š. XX/XX, N., oslobodzuje spod obžaloby Okresnej prokuratúry Zvolen sp. zn. 2Pv/470/16/6611 zo dňa 03. 07. 2017, ktorá mu kládla za vinu spáchanie prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 17. augusta 2015 v O., okres O. J. W. S.. V.. Š. 65 ako konateľ spoločnosti D. Y. N., N..V..Q.., so sídlom N., H. XX, IČO: XX XXX XXX v postavení kupujúceho uzatvoril kúpnu zmluvu s K. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. XX, splnomocnencom spoločnosti W. U. M..N., so sídlom G. G., E. XX, predmetom ktorej bol odplatný prevod vlastníckeho práva k nákladnému vozidlu zn. V. S., rok výroby XXXX, G. P., VIN: I. za kúpnu cenu vo výške 4.800,- Eur s DPH, pričom uvedené vozidlo po podpise kúpnej zmluvy dňa 17. 08. 2015 prevzal, kúpnu cenu za vozidlo podľa faktúry č. XXXXXXXX zo dňa 17. 08. 2015 splatnej dňa 31. 08. 2015 neuhradil, kde už pri podpise kúpnej zmluvy vedel, že dohodnutú kúpnu cenu za vozidlo nezaplatí, ktorým konaním spôsobil poškodenej spoločnosti W. U. M..N., G. G., E. XX, IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 4.800,- Eur, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku súd poškodeného W. U. M..N., N. sídlom E. XX, XXX XX G. G., IČO: XX XXX XXX, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

odôvodnenie:

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 03. 07. 2017 na tunajší súd pod sp. zn. 2Pv/470/16/6611 obžalobu na K. N. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Obžalovaný K. N. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku spravil vyhlásenie o tom, že je nevinný. Po zákonom poučení v rámci jeho výsluchu uviedol, že ide čisto o obchodný vzťah, poškodeného S. a poškodeného Ď. pozná od roku 2014 kedy ich zoznámil spoločný kamarát V. S.. Začali spolu robiť obchody, v roku 2015 kúpil od neho pán Ď. súbor veterných elektrární, pričom zložil na bankový účet zálohu, všetok tovar si odviezol a za zvyšok do dnešného dňa nezaplatil a dal firmu do úpadku. V roku 2015 za ním pán Ď. prišiel, že chce predať dodávku, čo sprostredkoval. Niekedy v marci alebo apríli 2015 prišiel znovu za ním kvôli nejakým faktúram ohľadne dopravy, riešili potom ešte spolu nejaké obchodné veci ohľadne internetu. Potom mu ponúkol na predaj dodávku Renault Master, pričom tá dodávka bola pojazdná, v živote nebola havarovaná, pričom auto sa na polícii nedá prihlásiť, ani odhlásiť, keď je na totálku, pretože pred prepisom sa musí prísť s vozidlom na ohliadku a až potom mu môžu prideliť ŠPZ. Toto celé pokladá za účelové konanie, kde sa chcú vyvinúť z trestného stíhania, ktoré je vedené buď vo Zvolene, alebo v Senci, kde sú stíhaní za legalizáciu príjmov z trestnej

činnosti. Auto bolo pojazdné, on sám na ňom odišiel, bolo zaň zaplatené v hotovosti, nijakú faktúru nemali. Bola spísaná kúpna zmluva, on prišiel na jednom aute a odišiel na tej dodávke, kúpil aj diaľničnú známku, čo je možné zistiť. Ďalšie auto pred firmou bolo auto spoločnosti D. N., N.V.Q., a pán Ď. ho mal odo neho požičané. Toto všetko vedia dosvedčiť viacerí svedkovia, aj jeho otec, ktorý bol pri prepise vozidla, že to auto bolo pojazdné. Cez neho potom pán Ď. predával ešte ďalšie vozidlo.

Na doplňujúce otázky obžalovaný uviedol, že ani poškodený S., ani poškodený Ď. ho nikdy nevyzvali písomne, či ústne, na úhradu faktúry, on faktúru nemal k dispozícii, o nej sa dozvedel až keď začalo trestné stíhanie, medzi tým ďalej normálne obchodovali. Faktúra bola splatná dňa 31. 08. 2015, zmluva bola uzavretá dňa 17. 08. 2015, a po týchto dátumoch medzi sebou ďalej obchodovali, vedel by doložiť emaily, keď si pán Ď. vybavoval u neho faktúry za prepravu, čo bolo koncom roka 2015, taktiež koncom roka 2016 žiadal od neho dovieť zo zahraničia nejaké auto, ešte aj minulý rok sa stretli, aj spolu s ich spoločným známym V. S., kedy si od neho pán Ď. prevzal počítačové komponenty v hodnote 2.000,- Eur. Vozidlo neprihlásil on, ani jeho otec, pretože sa to nedalo, nevedel vozidlo zapísať na firmu, pretože nemal faktúru, mal len zmluvu, preto bolo dočasne napísané na otca. Zmluvu vypisoval pán Ď., nevedel, prečo na nej nebol uvedený stav tachometra, ani stav vozidla, všetko, čo sa týkalo zmluvy, vypisoval pán Ď.W., on s jej obsahom súhlasil a len ju podpísal.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý poškodený S. S., ktorý po zákonom poučení uviedol, že obžalovaného spoznal cez kolegu, poškodeného K. Ď., ktorý s ním dohodol nejaký obchod. Potom ho videl už len druhýkrát, keď šiel z Bratislavy, zastavil sa tam, keďže nemali vyplatené peniaze za ten ich vrak. Nevedel si už ale spomenúť, kedy obžalovaného videl prvýkrát. Na firme mali jedno búrané, nepojazdné auto, ktoré chceli dať opraviť, v ich lokalite ho ale nikto opraviť nevedel, tak sa kolega rozhodol, že ho predajú. Šiel teda predať auto, prišiel zákazník, že zaplatí na účet, nechal tam nejaké vozidlo I., potom odišiel a za auto nezaplatil. Za to vozidlo ostala u nich nejaká zábezpeka, a potom to vozidlo kolega odhlásil. Môže byť, že riešili aj obchody, kedy zákazník zaplatil v hotovosti, ale väčšinou všetko riešia elektronicky, nie v hotovosti. Nevedel nič ohľadne nejakého trestného stíhania za legalizáciu príjmov z trestnej činnosti. On sa až neskôr dozvedel, že za to auto nebolo zaplatené, keď raz šiel cestou, tak sa snažil obžalovanému dovolať, ale to číslo nefungovalo, tak šiel rovno k sídlu firmy. On s obžalovaným nerobil žiadne obchody. Je možné, že kolega niečo u neho objednával, kolega má na starosti dopravu a on rieši technickú stránku.

Na doplňujúce otázky poškodený uviedol, že to vozidlo kúpili z predajne z J. L., iste bude v účtovníctve kúpna zmluva. Nevedel uviesť, či bola ku zmluve priložená nejaká dokumentácia ohľadne nehody. V roku 2015 používal mailové adresy S.N. a S.D.U., telefónne čísla používal XXXX/XXX-XXX a XXXX/XXX-XXX. Kúpnu zmluvu zrejme vypísal jeho kolega, jeho písmo to nebolo. Faktúru č. XX/XXXX vystavila zrejme ich účtovníčka. Ich firma si vtedy splnila povinnosť ohľadne DPH, nemali žiadne dlhy. Nevedel uviesť, ako bola uvedená faktúra doručená obžalovanému. V mailoch, ktoré predložil obžalovaný, je síce uvedené jeho telefónne číslo, teda kto to vybavoval, čo ale neznamená, že to aj digitálne podpísal. K tomu, ako prihlásili vozidlo, ktoré bolo havarované, by sa vedel vyjadriť jeho kolega, on zabezpečoval všetko ohľadne dopravy.

Poškodený K. Ď. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že s obžalovaným sa pozná už pár rokov, v minulosti obžalovaný dokázal sprostredkovať nejaké obchody. On obžalovanému z ich obchodov neostal nič dlžný. Obžalovaný vždy vedel nasľubovať hory, doly. Raz obžalovanému vravel, že má nepojazdnú dodávku, či by ju nevedel predať, pretože už v minulosti im pomohol s predajom jedného nepojazdného vozidla. Tú dodávku chcel ale obžalovaný pre seba, pričom auto bolo na totálku. Oni to auto predtým nadobudli z nejakej dediny v okolí J.. To auto ale nevedel z ich okolia nikto opraviť, tak ho predali, tak ako prišlo, tak aj odišlo. Na ODI v Banskej Bystrici auto priviezli na odťahovke, tak im ho zapísali. Obžalovaný si vtedy pre auto prišiel na nejakom striebornom aute, povedal, že nemá peniaze, ale že im nechá auto, aby sa nebáli, s tou dodávkou odišiel na odťahovke. Predtým mu volal, aby to auto odhlásil, povedal mu na akú firmu, a že si poň príde s peniazmi. Na odhlásenie auta na ODI už auto nepotrebovali vidieť. Prišiel teda na aute, povedal, aby sa nebáli, tak že im auto nechá, teda nechal auto, aj zábezpeku, ale do dnešného dňa nezaplatil. Pre to auto si potom prišla polícia na odťahovke. Za predaj bola vystavená aj faktúra, obžalovaný si ju prevzal osobne u nich, spolu so zmluvou. Odvtedy nasledoval nespočet správ, že to nejako vyrovná, ale nič. Aj minulý rok sa znovu ozval, že to chce nejako vyrovnáť. Nespomenul si už na to, či po tomto skutku ďalej spolu obchodovali. Nevedel o žiadnom trestnom stíhaní vedenom proti jeho osobe. V. S. pozná, cez neho tiež minulý rok obžalovaný vravel, že to chce nejak

vyrovnať. Po nahliadnutí do mailovej komunikácie a fotokópií motorového vozidla uviedol, že to im chcel obžalovaný posunúť G. za to, čo im dlhoval, im bolo jedno, či im dá obžalovaný peniaze, alebo nejaký tovar. Tú nepojazdnú dodávku vtedy kúpili za asi 4.000,- Eur, presne si na to už nepamätal, ale malo by to byť v spise.

Na doplňujúce otázky poškodený uviedol, že na kúpnej zmluve je jeho podpis, on ju vypisoval, je to zmluva stiahnutá z internetu, nevedel, prečo tam nebol vypísaný stav vozidla, tak, ako to vozidlo prišlo, tak ho predali, bolo havarované a tak bolo predané. Pravdepodobne išlo o tú faktúru, možno jedna verzia bola podpísaná, druhá nie, on k vystavenej faktúre nepotrebuje podpis druhej strany, v zmluve je cena, na faktúre je cena, pričom ju obžalovaný nezaplatil. Obžalovaného nespočetne krát vyzýval na úhradu faktúry. Po nahliadnutí do emailov, ktoré predložil obžalovaný, poškodený uviedol, že firma je ich, hlavička sedí, ale nevedel, či to niečo preukazuje, takých papierov vie aj on vyrobiť veľa. V roku 2017 za prítomnosti V. S. neprevzal od obžalovaného počítačové komponenty vo výške 2.000,- Eur. Na záver uviedol, že nemá žiadne fotografie tej rozbitej dodávky, na firme majú 17 áut, fotky si nearchivuje.

Svedok S.. F. Š. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že bol asi mesiac vlastníkom vozidla V. S., kúpil ho od obžalovaného, bolo písané na jeho otca, bolo odhlásené na jeho meno, pričom ho asi po mesiaci predal ďalej. Jemu to vozidlo ponúkol obžalovaný za 15.000,- Eur, o všetkom ohľadne vozidla jednal len s obžalovaným, jemu aj dal peniaze v hotovosti. Vedel, že to vozidlo bolo k dispozícii, obžalovaný na ňom asi dva týždne jazdil. Obžalovaného poznal už aj predtým, mali spolu už nejaké obchody ohľadne áut, 4 veci ohľadne toho sa riešia na políciu v N., aj mu obžalovaný niečo dlhoval, ale on to roztrhal a hodil to za hlavu.

Na doplňujúce otázky svedok uviedol, že si už presne nepamätal, kedy to vozidlo kúpil od obžalovaného, ale je to možné zistiť podľa technického preukazu, bolo to v roku 2015 alebo 2016. Obžalovaný na tom aute predtým jazdil, bol na ňom aj u nich, teda on už to auto videl, pričom peniaze vyplácal až keď auto bolo prepísané naňho. Bol oboznámený s technickým stavom vozidla, bolo v stave ako nové auto, bolo kúpené v J. L., kde aj volal, a kde mu potvrdili, že auto predávali oni, pričom on potreboval od nich prvotnú faktúru, aby to auto mohol dať na leasing, ale tú prvotnú faktúru mu nechceli dať, ani mu nevraveli, komu to auto predali, a keďže ho nemohol mať na leasing, tak auto posunul ďalej.

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal aj dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: vyšetrovací spis (č.l. 35 - 57), trestné oznámenia (č.l. 60 - 63), kúpna zmluva (č.l. 63 - 65), faktúra (č.l. 66), výpisy z obchodného registra (č.l. 68 - 69, 82, 83, 152 - 153), evidenčné karty vozidiel (č.l. 78 - 80, 85, 88 - 93), email (č.l. 102), evidencia priestupkov (č.l. 107 - 109), lustrácie a uznesenia o vznesení obvinenia (č.l. 110 - 143), fotokópie emailov (č.l. 228 - 229), rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 5T/180/2015 (č.l. 251 - 255), rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1To/91/2018 (č.l. 256 - 260), oznámenie od poškodeného (č.l. 264 - 265), fotokópie emailov (č.l. 286 - 298), odpis registra trestov obžalovaného (č.l. 299 - 301).

Po takto vykonanom a vyhodnotenom dokazovaní súd dňa 13. 11. 2019 vyhlásil odsudzujúci rozsudok, proti ktorému podal obžalovaný odvolanie. Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 5To/31/2020 zo dňa 26. 05. 2020 zrušil rozsudok a vec vrátil okresnému súd s tým, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V zmysle právneho názoru krajského súdu súd na hlavnom pojednávaní doplnil dokazovanie.

Poškodený K. Ď. na hlavnom pojednávaní na doplňujúce otázky uviedol, že si už presne nepamätá, či mali viac faktúr, teda či boli vystavené dve, a jedna išla obžalovanému na podpis, že si ju prevzal, ale určite bola faktúra vystavená u nich v kancelárii, kde si ju aj obžalovaný prevzal, avšak doteraz nezaplatil. Auto určite nebolo pojazdné, pretože prišla odťahovka s ŠPZ odniekiaľ z juhu, auto naložili a odišli. Obžalovaný mal doniesť hotovosť, ktorú však nepriniesol, namiesto toho tam nechal ako zábezpeku nejaké motorové vozidlo, zrejme to bol I. striebornej farby, a od vtedy obžalovaného nevideli, až na súde. Čo sa týka článku III kúpnej zmluvy, v ktorom je uvedené, že dodacia lehota predmetu kúpy je ihneď po podpísaní kúpnej zmluvy a zaplacení dohodnutej ceny, a napriek tomu podľa jeho výpovede motorové vozidlo obžalovanému odovzdali, hoci zaň nezaplatil, uviedol, že obžalovaný dopredu volal, že príde pre auto a zaň zaplatí, aby ho teda pripravili, avšak v deň, keď prišiel, im povedal, že peniaze nemá, že to do týždňa určite zaplatí, a nechal tam ako zábezpeku to motorové vozidlo, po ktoré si potom prišla zrejme nejaká leasingová spoločnosť spolu s políciou, pretože to auto bolo v pátraní. Údaje v

zmluve, ktoré sú dopísané rukou, sa vypisovali v ten deň, keď pripravovali doklady, vystavila sa faktúra a vypisovali tú zmluvu, ktorú ako vzorovú stiahli z netu. Keď to vypisovali, ešte nevedeli, že obžalovaný nemá peniaze, pretože to vypisovali v kancelárii, obžalovaný sa pri tom tváril, že je všetko v poriadku, a až keď bolo auto naložené na odťahovke, až vtedy povedal, že nemá peniaze. Obžalovaný sa vtedy ku nim dostavil na tom striebornom aute, ktoré tam potom nechal, a čo sa týka tej odťahovky, tú si už volal a zabezpečoval on sám. To motorové vozidlo bolo vtedy viditeľne poškodené, bolo na totálku, chlapi v servise ho nevedeli opraviť, preto ho ponúkli obžalovanému, teda aj na pohľad bolo to vozidlo viditeľne poškodené. V minulosti používal aj mailovú adresu M..U.. V obchodnej spoločnosti O. O. je prokurista, a mailová adresa G..N. je ich firemná mailová adresa. Ohľadne skutočnosti, že on ako poškodený, a osoba, ktorá usvedčuje obžalovaného, mu zabezpečoval obhajobu uviedol, že vtedy za ním obžalovaný prišiel, zase ho prosíkal, že to určite doplatí, že dá aj niečo navyše, tak ho prehovoril a zabezpečili podanie odvolania, a to bolo všetko. Odvtedy ho už nevideli. Nevedel uviesť, kto a akým spôsobom zabezpečoval odhlásenie motorového vozidla z evidencie, nevedel ani, či bolo prihlásené, ak áno, tak to robil niekto od nich z firmy.

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní doplnil dokazovanie aj prečítaním listinných dôkazov, a to: fotokópia spisu z ODI Zvolen ohľadne prepisu motorového vozidla V. S. (č.l. 436 - 449), fotokópia spisu z ODI Banská Bystrica (č.l. 452 - 455), odpis registra trestov obžalovaného (č.l. 480 - 483).

Po takto doplnenom a zhodnotenom dokazovaní súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

V konaní nebolo sporné, že medzi obžalovaným a poškodeným K. Ď., ako osobou oprávnenou konať za spoločnosť W. U. N..V..Q.., došlo dňa 17. 08. 2015 k uzavretiu kúpnej zmluvy k predmetnému motorovému vozidlu, rovnako nebolo sporné ani to, že toto vozidlo od uvedenej spoločnosti obžalovaný prevzal. Sporným bolo to, či obžalovaný predávajúcemu kúpnu cenu zaplatil pri uzavretí zmluvy tak, ako to tvrdil, alebo kúpna cena zaplatená nebola, tak ako tvrdí poškodený. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na článok III. kúpnej zmluvy, v zmysle ktorého „dodacia lehota predmetu kúpy je ihneď po podpísaní kúpnej zmluvy a zaplatení dohodnutej ceny“. Taktiež naďalej ostalo sporné, či motorové vozidlo bolo pojazdné v čase, kedy si preň mal obžalovaný prísť. Obžalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že auto bolo pojazdné, sám na ňom odišiel, bolo zaň zaplatené v hotovosti, nijakú faktúru nemali. Poškodený K. Ď. aj pri opätovnom výsluchu na hlavnom pojednávaní zotrval na tom, že auto určite nebolo pojazdné, pretože prišla odťahovka s ŠPZ odniekiaľ z juhu, auto naložili a odišli. Skutočnosť, či bolo motorové vozidlo pojazdné, alebo nie, sa nepodarilo ozrejmiť ani doplneným dokazovaním - oboznámením sa so spismi z Okresného dopravného inšpektorátu v Banskej Bystrici a vo Zvolene ohľadne prepisu tohto motorového vozidla, pretože tieto skutočnosti z listín obsiahnutých v spise nebolo možné zistiť. Bolo z neho ale zrejmé, že s motorovým vozidlom bolo manipulované (prepísané VIN číslo motora, s podozrením na jeho pôvod z inej trestnej činnosti, ktoré bola riešená v samostatnom trestnom konaní). Poškodený v rámci trestného stíhania síce predložil účtovné doklady, potvrdzujúce, že faktúra vo výške 4.800,- Eur za motorové vozidlo V. S. bola vedená v účtovníctve, čo však nepotvrzuje, či ju skutočne aj obžalovaný mal k dispozícii, alebo nie. V konečnom dôsledku je však táto skutočnosť irelevantná, pretože v samotnej kúpnej zmluve bola kúpna cena motorového vozidla uvedená. Opätovne preto súd poukazuje na znenie článku III. kúpnej zmluvy, aj v tomto kontexte aj hodnotil celé vykonané dokazovanie. Vychádzajúc z uzatvorenej kúpnej zmluvy obžalovaný ako konateľ obchodnej spoločnosti D. Y. N., N..V..Q.., kúpil od obchodnej spoločnosti W. U., M..N.., motorové vozidlo V. S., za ktoré zaplatil 4.800,- Eur, keďže mu motorové vozidlo bolo reálne odovzdané. Vyššie uvedené rozpory ohľadne zaplatenia kúpnej zmluvy, odovzdania faktúry a toho, či bolo motorové vozidlo pojazdné, sa nepodarilo vyjasniť ani po doplnenom dokazovaní tak, ako to nariadil krajský súd, preto nebolo možné bez akýchkoľvek dôvodných pochybností dospieť k záveru, že sa stal skutok, ktorý je uvedený v obžalobe. Súd sa pri posudzovaní viny musí riadiť zásadou in dubio pro reo, a pokiaľ sa nepodarí dospieť k jednoznačnému záveru (teda bez akýchkoľvek dôvodných pochybností), že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného konania, musí súd oslobodiť obžalovaného spod obžaloby, ako sa to stalo v prejednávacom prípade.

Záverom súd už len konštatuje, že aj oslobodenie obžalovaného spod obžaloby je zákonným rozhodnutím v prípade, keď prokurátor neunesie dôkazné bremeno, a po vykonanom dokazovaní nie je možné bez akýchkoľvek dôvodných pochybností uznať vinu obžalovaného, pričom súd musí dôsledne

rešpektovať zásadu in dubio pro reo. Súd preto na základe uvedených skutočností podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodil obžalovaného spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

V adhéznom konaní si riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody poškodený - obchodná spoločnosť W. U. M..N., a to vo výške 4.800,- Eur. Keďže ale súd oslobodil obžalovaného spod obžaloby, v zmysle § 288 ods. 3 Trestného poriadku musel obligatórne poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody odkázať na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.